

Punkter efter vor Mening aldeles ingen fiskal Betydning. Naturligvis maa jeg give Ministeren Ret efter de Oplysninger, han gav, i, at Statskassen ved dette Forslag vil faa et Tab af 6,000 Kr. Det er hele den Støtte, der forlanges til Fiskeriet, og som tabes i Told. Jeg troede dog ikke, at Beløbet var saa stort. Vi forlange, at medens der nu ikke indføres synderligt Salt til Anvendelse i Fiskeriets Tjeneste, og Staten højst har en Indtægt af 6,000 Kr. deraf, skal dette Salt nu kunne indføres frit, det vil altsaa højst blive et Tab paa 6,000 Kr. Med Hensyn til det tredje Punkt oplyste Ministeren, at Tabet kunde faa en større fiskal Betydning, idet det kunde andrage ca. 54,000 Kr. Indtægten har altsaa hidtil ikke en Gang været saa stor. Hvis man vedtager Punkt 3 paa Lovforslaget, vil det efter den ærede Ministers Beregning kunne løbe op til en Udgift paa 54,000 Kr., altsaa rundt regnet et aarligt Tab for Statskassen af 60,000 Kr., hvorved vi i ethvert Tilfælde give Fiskerne en meget betydelig Støtte til deres Bestaaen og deres Udvikling, en meget betydelig Støtte til at kæmpe mod Konkurrencen ved Indførsel af Fisk hertil. Det er dog langt fra de mange Millioner, der fordres paa andre Steder til Støtte for Fiskerne, men, som sagt, den første Post har saa at sige ingen fiskal Betydning. Jeg synes dermed at have besvaret de fremkomne Indvendinger tilstrækkeligt. Kun det ærede Medlem fra Bornholm var mod at reformere stykkevis, men her er jo ikke Tale om nogen Reform af Toldloven, her er kun Tale om at benytte en ekstraordinær Bestemmelse i et lidt videre Omfang end hidtil.

Med Hensyn til det andet Punkt, om Østers, henholder jeg mig til mine Udtalelser i Fjor; der tillod jeg mig meget udførligt at fremdrage netop det samme som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) udtalte, at Østers er et Næringsmiddel, der i andre Lande benyttes i en meget udstrakt Grad af den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Jeg har personlig oplevet det baade i England og Amerika, og har set f. Eks. Fabrikarbejdere om Aftenen, naar de forlade Fabrikkerne, i meget stor Udstrækning gaa netop til Østersshopperne og bruge dette Næringsmiddel, som er overordentligt billigt i England og Amerika. Lige over for de Indvendinger, der fremføres med Hensyn til Forpagtningen af vore Limfjords-Østers, er det klart, at jo mere de blive benyttede som Fødemiddel, desto flere vil der findes, der ville gøre Fordring

paa det forædlede Produkt, som faas fra Østersparker i fremmede Lande, hvor de med stor Bekostning fedes og gøres i Stand til Lüksusbrug, og ligeledes fra Limfjorden, der saa at sige er en naturlig Østerspark og Opdrætningsanstalt. Der er ikke Tvivl om, at det snart vil give mere Indtægt for Forpagterne, og jeg kan ikke indse, at der kan gøres nogen Indvending fra de nuværende Forpagteres Side med Hensyn til Kontrakten. Det faktiske er dog efter Forslagsstillernes Mening, at det kun er et Misbrug, som Toldvæsenet gør sig skyldig i, naar det tager Told af Østers, der ere fiskede i frit Farvand men paa dansk Territorium. De Østers, der bringes i Land, og som ere fiskede om Bord i danske Skibe, flyttes jo kun fra et Sted paa dansk Territorium til et andet, men hvor kan saa Toldvæsenet være berettiget til at tage Told af dem? Jeg mener, at Ministeren ad administrativ Vej kan paalægge Toldvæsenet at lade være med dette Indgreb i den fri Næring paa dansk Grund, og det samme gælder om Nr. 3, Fisk af egen Fangst, saltede paa dansk Grund. Naar de ere fiskede paa dansk Grund, kan der dog ikke fordres Told af dem, fordi de flyttes fra det ene Sted til det andet. Spørgsmaalet er, om de have købt det Salt, der anvendes, her, og altsaa betalt Told deraf, eller om det er hentet fra Udlandet og derfor frit. Det er den eneste Indvending, der kan gøres, men gennemføres den første Foranstaltning, at Salt til Anvendelse i Fiskeriets Tjeneste skal være toldfrit, vil efter min Mening Nr. 3 af sig selv være gennemført, det vil sige, at Ministeren maa kunne forbyde, at Toldvæsenet tager Told af Fangsten, fordi det er en Vare, der føres fra et Punkt i vort Territorium til et andet, det kan aldrig komme ind under Toldskatten. Og saa meget mindre bør det kunne være Tilfældet, som Fiskere under Island og Færøerne, som jeg anførte, da jeg første Gang havde Ordet, naar de møde med Attest for, at det er fisket deroppe paa dansk Fartøj, have fri Indførsel, og hvorledes kan man saa paalægge vore egne Fiskere fra Frederikshavn eller Esbjerg, som fiske i Nordsøen eller Øresund, Told? Efter Forslagsstillernes Mening er det aldeles uberettiget. Punkt 3 har fundet Sympati fra alle Sider, og de Indvendinger, der ere komne, ere kun af rent formel Natur, Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gaa til stykkevis Reform af Toldloven eller ikke. Efter min Mening er her ikke Spor af Tale om nogen Re-